Interviewul nostru de Duminică

Bârsan cel mai solid sportiv din Capitală!

„Am început prin a juca football la Venus"

Pe Bârsan l-am cunoscut acum câteva zile.

Il știu însă, de multă vreme. Mare, solid, gloduros, un veritabil Goliat pe lângă liliputanii rugbyului românesc, era și greu să nu-l fi remarcat în matchurile la cari am asistat. Nu am văzut prea multe matchuri de rugby. Doar câteva.

In toate însă, atențiunea ne-a fost polarizată de silueta aceasta masivă, de tanc cu mâini și cu picioare, voluminos, dar rapid și — dacă nu ne înșelăm — gălăgios și zvâcnind de nervi.

La început, ne-am interesat cu o legitimă curiozitate:

— Cine e?..

— Bârsan.

Apoi n'am mai întrebat li memorasem dimensiunile și jocul, mult prea subtil, mult prea rapid, pentru un jucător în care talentul a fost obligat să se propage pe o suprafață sportivă de.. peste o sută de chilograme.

Am început în schimb să prindem informațiuni despre viața sa.

«Cafeneaua» rugbyului bucureștean are un capitol interminabil de amintiri, în legătură cu Bârsan. Svoane, lucruri adevărate, insinuări, glume... strânse toate sub un vestmânt de haz care nu poate supăra, și nu trebue ținut sub obrocul discreției.

Bârsan a început prin a fi footballist. A jucat la Venus. Ce?.. Nu se știe precis. Când?.. Nu se poate afirma cu certitudine. Unde?..

E nesigur.

Se cunosc însă — afirmă prietenii săi — câteva declarații ale lui Bârsan în legătură cu tăria shotului său și cu valoarea actualilor jucători ai Venusului.

La un pahar de vin — povestesc colegii săi de club — Bârsan a fost invadat de febra amintirilor sale mândre. Și-a rotunjit pieptul, oferindu-i o doză impresionantă de aer, și-a umflat bicepșii și a prins să-și divulge disprețul pentru anemia actualilor venusiști.

— Aștia sânt jucători?... Fleacuri. Jucător am fost eu. Aveam un shot...

Intr'un match, la Târgoviște, n'am tras decât un singur shot. Balonul a vâjâit pe lângă urechea portarului și a aterizat departe... Peste două ulițe, din vecinătatea terenului. Portarul însă, a văzut ce pot și de câte ori mă apropiam de poartă, gata să shotez iară, ridica mâinile în sus și își frângea glasul într'o rugă tremurată: «Nu trage nea Fănică, că am copii..»

Dar matchul dela Brăila? La Brăila nu mi s'a dat voe să joc, decât dacă permitem adversarilor să joace cu... doi portari... ăla shot...»

Prietenii lui Bârsan au despre colegul lor de sport, numeroase alte amintiri. Din stocul acesta — care a constituit până acum câteva zile singurele noastre informațiuni în privința glodurosului nostru preopinent din interviewul de astăzi — nu putem rezista tentației de a mai divulga o doză.

Se vorbește despre cuceririle sentimentale ale lui Bârsan. Amintiri cari s'au pitit astăzi sub o energie conjugală pe care duduia Claudina a făcut-o foarte anemică... Se vorbește despre talentul de călăreț al lui Bârsan. Despre talentul acesta vorbește adesea, cu sforăeli de cavalerist, îmbatabil, chiar posesorul său:

— Eu am făcut armata la cavalerie. Eram un călăreț neîntrecut... La o serbare, soția prefectului mi-a aruncat o batistă. M'am suit în picioare, pe șea. Și dintr'o voltă, pe sub burta calului, am prins batista în dinți și am sburat din nou cu ea pe coama calului...»

Prietenii (întotdeauna mai bine informați) au în legătură cu această performanță equestră de esență căzăcească. și alte detalii. Unul din aceste detalii afirmă că Bârsan — din pricina dimensiunii sale de jocheu hipic-uriaș — nu făcea volte chiar atât de căzăcești. Că, dimpotrivă, călărea pe o șea cu pernă, ca o saltea. Iar Axiz — Pegasul care-a purtat un an în șea, dimensiunile acestui călăreț agil — a murit curând, de jale și de... deșelare.

Iată ceiace știam noi despre Bârsan, până acum câteva zile. Snoave, intrigi, ghidușii prietenești, glume inofensive, anecdote.

Acum câteva zile, l-am cunoscut.

Bârsan așa cum este în realitate

Admirabilul înaintaș al Tennis Clubului ne-a contrazis dela prima strângere de mână, toate intrigile pe cari ni le-au comunicat prietenii săi.

Ne-a câștigat dela prima privire. E mare. O sută de chilograme nu pot fi atârnate ușor pe două picioare, cum ai atârna o floare la butonieră. Dar suta aceasta de chilograme a fost modelată în mod inexplicabil. A fost întinsă pe o înălțime apreciabilă, tăiată în mușchi, lățită la umeri, subțiată la brâu, alcătuind o siluetă suplă și precisă.

Bârsan nu e gras. Nu e greu. Nu e sufocat.

Dimpotrivă. E stilat. E agil. E proaspăt. Are o prospețime căreia ochii — iscoditori, dar prietenoși — îi împreună un aspect bonom. Iar eleganța vestimentară (Bârsan e unul din cei mai eleganți sportivi români) îi adaugă un aer de aristocrație controlată.

Peste aceste calități de ținută, Bârsan și-a suprapus o volubilitate verbală și o competență sportivă de mare clasă. Își prinde ușor gândurile de aripa vorbei. Nu caută fraze. Le găsește ușor. Le leagă ușor. Le modelează ușor.

Iar vorba sa cuprinde tot ceiace s'a scris și este important, în domeniul sportului. Nu numai rugby. Și box, și football...

Deaceia, ora pe care ne-a oferit-o scrile trecute pentru nevoile interviewului care apare astăzi, nu s'a scurs înceată și banală. A trecut repede și ne-a solicitat (după glumele introductive ale acestui interview) o apreciabilă doză de stimă pentru jucătorul acesta admirabil, cu admirabile informațiuni sportive...

Intr'o oră, care n'a fost utilizată exclusiv pentru nevoile acestui interview, nu am putut culege toate detaliile carierii de jucător, a lui Bârsan. Lipsesc, desigur, o mulțime.

Rândurile de mai jos, însă, sunt suficiente pentru a prezenta o carieră frumoasă, convinsă, împărțită între football, box și rugby.

O carieră de adevărat sportiv.

Cu echipa Venusului, în escursie pe Dunăre

„Am început prin a fi footballist"

Din raftul amintirilrr, Bârsan a prins să ne ofere mostre de date biografice.

— Am 29 de ani. Am început prin a fi footballist. Intâi — ca toată lumea — pe maidan. Apoi, la Venus. In 1923 jucam în echipa de rezervă a Venusului. Două matchuri am jucat și în prima echipă.

Obligațiunile mele de venusist însă, nu s'au limitat doar la joc. Mă ocupam și de celelalte echipe. Din această pricină, mi s'a întâmplat de multe ori să stau pe teren, la F. S. S. R. sau la C. A. B., de dimineață, până seara.

Din juniorii de atunci ai Venusului — pe cari îi antrenam eu — nu e cunoscut astăzi decât Andrei Bărbulescu, a cărui adresă (din pricină că a trebuit să-l iau de multe ori de acasă) o țin minte și acum: Badea Cârțan No. 11.

Am rămas la Venus până în 1927.

Intr'o zi, m'am apucat de box. Imi plăcea mai mult decât footballul. Mi se părea mai voluntar, mai energic, mai bărbătesc.

Am început antrenamentul în sala Sub-ofițerilor, cu maestrul Alexandrescu. Aici am cunoscut pe căpitanul Const. Dudescu, care ne-a convins să facem un club de rugby.

Iată cum a luat ființă «SPORTINGUL».

Echipa cuprindea la început elemente mixte: boxeuri și rugbiști. Din primele formații au făcut parte **Axioti, Firu, Milea, Năsoiu, Vespremeanu, Fesci, Dudescu, eu...**

Maestrul Alexandrescu a fost deasemeni câștigat pentru rugby. A finanțat echiparea echipei. Finanțarea aceasta l-a costat vreo 40.000 de lei, iar banii — bine înțeles — nu i-a mai văzut...

«Sportingul» a fuzionat cu «Stadiul Român».

Am trecut, astfel, la Stadiu, unde am rămas până în 1932. Am jucat dela început la Onoare. Aversiunea mea pentru profesionism însă și opoziția pe care am făcut-o pe această temă într'o adunare generală ținută în redacția «Gazetei Sporturilor», mi-a oficializat divorțul de Stadiu Român.

In 1932, odată cu Popa, cu Mateescu, cu Chiriță Alexandrescu, cu Gogu Sfetescu, cu Argeșiu, am trecut la Tennis Club. Aici, atmosfera prietenească, de indestructibilă colegialitate pe care o înlesnește faptul că toți jucătorii au situații sociale bune, mă va ține — cred — până la sfârșitul carierii mele de jucător.

— Vei juca multă vreme?

— Cred că destul de mult. Imi place sportul și duc o viață care-mi va permite să joc câțiva ani de acum înainte. Mă culc de vreme, mă scol de dimineață, nu beau niciodată alcooluri. Cel mult, bere. Incât...

PREFER RUGBYUL, FOOTBALLULUI

După cât se vede, Bârsan a început prin a fi footballist. A făcut un scurt popas în box și s'a fixat la rugby. Am găsit nimerită, deaceia, o întrebare.

— Iți place mai mult rugbyul decât footballul?

— Da.

— Dece?

— E mai bărbătesc, mai dur, mai curagios. Bolton, care face parte de multă vreme din conducerea Venusului, a încercat în repetate rânduri să mă convingă să revin la Venus. Tentativele sale însă s'au năruit sub zidul preferințelor mele. Mă dedicasem rugbyului, și nu mai puteam să-l părăsesc.

Matchuri de box ai făcut?

— Nu. Doar antrenament.

— Dece?

— Existau atunci anumite prejudecăți peste cari părinții mei n'au consimțit să treacă. Înțelegeți. Un fiu de oameni cum se cade s'apară cu goliciunea celor 105 chilograme sub scutul unei perechi de chiloți și să se bată cu boxeurii, nu era pe atunci o situație tocmai limpede... Am fost obligat deaceia să mă mulțumesc cu matchurile dela antrenament, în cari m'am întâlnit cu Axioți și cu Nour. De antrenat, mă antrenez și acum. Când se termină sezonul de rugby îmi încep antrenamentul de box cu Oscar Wexu, a cărui competență merită elogii și succes.

— Dar rugby, cum se face că ai putut juca?

— Nici cu rugbyul n'am dus-o prea ușor. Mi s'au ars acasă 6—7 rânduri de echipament. Mi se ascundeau hainele, ca să nu pot ești din casă. Odată, am venit la match, în smocking... De rugby însă, nu m'am lăsat. Imi plăcea prea mult...

CARIERA DE RUGBYST

Iată câteva detalii din cariera de rugbyst, a d-lui Bârsan.

— Am devenit internațional în 1934, cu prilejul matchului România—Italia, dela Milano. Italienii au câștigat atunci cu 7—0. De atunci, ne-au învins regulat. Și cred că nu vom reuși niciodată să ne luăm revanșa. Au făcut progrese prea mari și sunt porniți pe o difuzare prea controlată a rugbyului, pentruca noi — obligați de ani de zile să ne murdărim hainele și să zdrențuim trupul pe glodurile terenului dela șosea — să-i mai putem ajunge din urmă. De atunci, sunt mereu selecționat în reprezentativa României.

— Care este cel mai frumos match pe care l-ai disputat?

— Matchul România — Bourgogne, disputat la 6 Ianarie 1934, la Creusot. Primirea care ni s'a făcut, omogenitatea sufletească a celor două echipe, jocul, mi-au rămas neșterese.

— Care este cel mai frumos match de rugby pe care l-ai văzut?

— Matchul Franța — Germania, în cadrul turneului preolimpic din 1936. Franța a câștigat cu 18—14. Victoria însă nu și-a asigurat-o decât în ultimele trei minute ale matchului. O tăcere mormântală, grea, disprețuitoare a ovaționat ultimul «essai» marcat de reprezentativa Franței.

Jucătorii români au fost singurii cari au aplaudat.

In imensitatea stadionului însă, aplauzele noastre au avut tăria unui strănut care vrea să se ia la întrecere cu viscolul...

George Fulga

(Continuare în pag. 6-a)

Sifilisul

fiind o boală vindecabilă, va dispare sigur, dacă bolnavii se vor trata cu „OROSPIROL", care a fost experimentat și se întrebuințează în clinicile și spitalele din Italia cu cele mai bune rezultate. „OROSPIROL"-ul se ia pe cale bucală, fără injecții, neproducând nici o turburare a organismului.

De vânzare la toate farmaciile și contraramburs la farmacia

LA „URS" București, Str. Oituz 27

Ancheta „Gazetei Sporturilor"

O reprezentativă permanentă de 22 jucători

preconizează d. Cezar Popescu președintele Juventusului

Principiul etnic românesc trebuie respectat

Ancheta noastră asupra formării și pregătirii echipei naționale pentru matchul cu Jugoslavia continuă cu răspunsul dat de d. Cezar Popescu, președintele grupării bucureștene Juventus.

Interlocutorul nostru, figură bine cunoscută în lumea sporturilor, are la clubul pe care-l conduce vederi largi, orizonturi mai depărtate decât cele curente unui președinte.

Aceeaș manieră de a vedea și aprecia a păstrat-o în răspunsul d-sale, care este oglindă fidelă a țelului spre care tinde.

Un lot permanent reprezentativ

— Ce principiu de selecționare vedeți pentru matchul România—Jugoslavia?

— Echipa reprezentativă a României trebuie să oglindească evoluția actuală a foot-ballului românesc, participarea elementelor minoritare de talent fiind, cel mult, în proporția astăzi unanim admisă. In al doilea rând preconizez și o selecționare și a elementelor tinere de talent, care să aibă astfel posibilitatea de a se desăvârși pentru a forma un minim de stabilitate al echipei. Pe aceste principii, preconizez selecționarea unei reprezentative permanente de 22 jucători, în care după forma în care se găsesc jucătorii să se selecționeze — la fiecare match internațional — cei 11 titulari.

In fiecare an, în luna Aprilie, s'ar revedea acest lot de 22, eliminându-se sau introducându-se unele elemente, iar în preajma fiecărui match s'ar selecționa numai titularii.

Foot-ballul românesc, în situația de astăzi, poate furniza câte doi jucători de fiecare post, care ar forma «lotul permanent reprezentativ».

— Ce sistem de pregătire vedeți?

— Sunt de acord, cu toată lumea, că pregătirea echipei reprezentative este de o importanță esențială pentru succes. Cred că s'ar putea ajunge la un sistem unitar de joc al echipei naționale prin:

a) Selecționarea lotului permanent al echipei naționale care ar da posibilitate jucătorilor să se cunoască între ei, jucând în două echipe.

b) determinarea, odată pentru tot deauna, a unui antrenor al echipei naționale.

c) matchuri publice, cu caracter de pregătire, la care echipa să fie formată numai din cei 22 jucători selecționați. Aceste matchuri ar putea avea loc în timpul sezonului cel puțin odată pe lună, ele putându-se intercala între matchurile de campionat.

— Ce echipă ați selecționa dacă ați fi selecționer unic?

— Deși nu sunt «technician», și deși sunt convins că numai prin sistemul de mai sus s'ar putea ajunge la o reprezentativă reușită, ca să satisfac întrebarea d-vs. indic pentru matchul cu Jugoslavia următoarea echipă:

Negru;
Bürger, Chiroiu;
Vintilă, Dobra, Brandabur;
Oană, Bodola, Dunăreanu. Covaci si Iordache.

Actualități turistice

A fost terminat filmul „Pietrei Craiului"

cu concursul unei echipe a „Clubului Alpin Român"

Casa S. K. V. — Curmătura Pietrei Craiului

Insuficient sau tendențios informați, cei mai mulți dintre turiștii din marile centre ale vechiului regat, sunt cu totul străini de faptul că masivul Pietrei Craiului, despre care unii interesați au țesut tot felul de legende, lăsând să se creadă că acest vast ținut de munte nu este deservit decât de un singur adăpost, posedă în realitate două noui și frumoase case turistice, prima situată pe valea Bârsei-Plaiul Foii (Casa Albu) iar cea de a doua aparținând Societății Carpatine Ardelene a Turiștilor (S. R. V.), situată pe versantul estic al masivului, în punctul «La Curmătura», adică în ținutul unde Piatra Mare a Craiului este separată de Piatra Mică prin adânca depresiune cu acelaș nume.

Oferind condițiuni de găzduire într'adevăr civilizate, ambele adăposturi sunt situate la o distanță de aproximativ 2 ore din Zărnești, pe trasee a căror parcurgere este elementară.

Pentru casa din Plaiul Foii urmăm din Zărnești, cale de aproape două ore, drumul văii Bârsa; pentru «Curmătura» avem două trasee de acces sau mai exact un circuit marcat cu semne de culoare galbenă, care pleacă din Zărnești, urmează un timp Valea Cheii (Râului) urcă ușor la Platoul Zănoagii — minunată cumpănă de priveliști asupra Pietrei Craiului către S-V și a Bucegilor către S-E, trece pe la minunatul adăpost al S. R. V., de unde continuă prin afunda depresiune a Crăpăturii, coborând la Zărnești prin versantul nordic al Pietrei.

Intregul parcurs nu depășește 6 ore de mers.

Deservind întregul masiv al Pietrei Mici, casa din Curmătura ne apropie în acelaș timp de porțiunea terminată a Crestei nordice, până la care ascensiunea nu ne răpește mai mult de o oră și jumătate.

Ajunși în creastă avem putința de a coborî fie pe una din sălbaticele «Padine» care se lasă către Nord, fie să urmăm traseul de creastă al Pietrei Mari către Sud, peste Turn, Gârbova, ținutul Timbalului și al Clăilor etc.

Dimpreună cu refugiul Radu Negru, Piatra Craiului este deservită — după cum vedem — de trei case de adăpost, astăzi suficiente pentru numărul inexplicabil de mic al turiștilor cari parcurg acest minunat ținut de munte.

*

Filmul Pietrei Craiului a fost realizat de Oficiul Național de Turism în zilele de 25, 26, 27 Martie cu concursul unei numeroase echipe a «Clubului Alpin Român», care a parcurs în întregime, uriașa coamă de nord a Pietrei, dela om la Curmătură, peste succesiunea de vârfuri acoperite mari zăpezi, a Pietrei-Timbalului, Gârbovei etc.

Filmul, care ne oferă o imagine vie a măreției masivului sub feericul vestmânt al zăpezii, încadrat în jurnalul O. N. T. rulează, începând de astăzi, la principalele săli de cinema din Capitală (Capitol, Roxy, Aro, Scala etc.)

*

Urmând făgașul unei activități dintre cele mai fructuoase, închinată exclusiv ideii de promovare a turismului la noi, «România Pitorească» a făcut un important pas înainte, prin cumpărarea unui autocar cu care organizează săptămânal excursiuni, iar în cursul lunilor viitoare, o serie de circuite de 3—7 zile prin importante ținuturi turistice ale țării (Bicaz), Ceahlău, P. Craiului, Făgăraș, Retezat etc.)

Pentru «România Pitorească» a cărei capitală realizare în domeniul turismului românesc, consistă în dotarea unui masiv aproape necunoscut—Ciucașul—cu o bogată rețea de marcaje și o frumoasă casă de adăpost, ridicată pe muntele Chimșca, procurarea acestui autocar vine să faciliteze considerabil vizitarea acestui masiv, până la care mijloacele de transport de până acum erau cu totul insuficiente și rudimentare.

N. Dim.

Turneul de tennis dela Neapole

ROMA, 16. — In cadrul turneului internațional de tennis dela Neapole s'au înregistrat următoarele rezultate: Simplu domni, semifinale:

Maneff (Elv.) — Palmieri (Italia) 5:7, 6:4, 6:4.

Feret (Franța) — Kukuljevici (Iugosl.) 6:3, 6:3. Simplu doamne:

Beuter — Sander 6:1, 6:2.

Bawarovsky a devenit polonez

Fostul jucător austriac de tennis Bawarovsky s'a mutat definitiv la Varșovia și a fost legitimat pentru clubul Legja. Se crede că noul jucător polonez va participa la matchul internațional Polonia — Germania sub culorile poloneze.

Se așteaptă însă decizia federației internaționale de tennis care urmează să decidă asupra faptului dacă Bawarovsky va putea participa în noua sa echipă și în Cupa Davis.

O frumoasă reintrare a lui San Romani

La 12 Aprilie a avut loc o reuniune pe teren la New-York. Cu această ocazie San Romani și-a făcut reintrarea pe pistă câștigând mila în 4 m. 15 sec.